

MRŠTÍK V DIVADELNÍ JARO

Závěreční slovo předsedy poroty

Přehlídka končí, Mrštíkovo divadelní jaro už pomalu stahuje oponu, aby definitivně uzavřelo ročník poznamenaný na jedné straně úsilím místního divadelního spolku obnovit tradici regionálních přehlídek v Boleradicích, na druhé straně nezvaným hostem z Číny. Původní dubnový termín musel být odvolán a po několika peripetiích, kdy se hledal náhradní, dospělo se až na začátek léta. Co z toho plyne? Předně to, že pořadatelé prokázali až heroickou touhu dokázat, že v Boleradicích mají tak rádi divadlo, že žádná čínská devatenáctka nás doma dlouho neudrží. Jiní pořadatelé to nedokázali a pro letošní rok své přehlídky bez náhrady zrušili. Ale to jim nelze vyčítat.

Které soubory se přihlášily? Pro připomenutí: bylo jich pět. Začínali jsme v Hustopečích, kde se představil Cimetrman Revival, Sivice se hrou Svěráka, Smoljaka Vyšetřování ztráty třídní knihy. Chytrá hra, šikovní herci, fenomén mystické postavy slavného českého rodáka. Zaplněné divadlo ocenilo smíchem i velkým potleskem schopnosti aktérů velmi věrně napodobit protagonisty Divadla Járy Cimrmana. To bylo ve čtvrtek, kdy naproti tomuto představení, sehrál nesoutěžně na místních prknech domácí spolek bratří Mrštíků Kulhavého mezka od Oldřicha Daňka. Soutěžně tuto inscenaci uvidíme dnes večer na podobné přehlídce konané v Němčicích.

V pátek jsme nejdříve shlédli pohádkovou hru pro dospělé Veronika je drak. Vznikla v produkci souboru Blažena z Blažovice. Autorem je člen souboru Vladimír Procházka. Výtvarně zajímavé a pečlivé představení naráželo na nejednotnost hereckého stylu a nezkušenost v dramatické výstavbě příběhu.

Večer jsme pak byli svědky zážitku, který se tak často neopakuje. Amadis Popůvky nastudoval hru irské dramatičky Marie Jones Plný kapsy šutrů. Herecký koncert dvou herců v patnácti postavách. Je vidět, když se spojí dobrá hra se šikovným režisérem a hereckými bardy, vždy vznikne něco, pro co tak rádi chodíme do divadla. Kdo umí, ten umí. Klobouk dolů.

Sobota patřila Loutkové scéně Podivíni Podivín s autorskou hrou svého režiséra a herce zároveň Tomáši Gálovi. Prase je vtipná hříčka napsaná na vesnický námět s psycho-mysteriózní zápletkou. Soubor má zkušenosti z loutkového divadla, obdivovali jsme řešení některých situací přes výtvarnou složku, naopak v činoherním herectví jsme viděli stylovou nezkušenost a nejasnost žánru.

Posledním soutěžním představením byla Maryša přivezená souborem Ochotnice z Otnice. Ambiciózní inscenace pracující se symboly se pyšnila dvěma výbornými hereckými výkony v postavách Vávry a Maryši. Ale i další postavy jsou hezky zahrané, škoda jen, že soubor podcenil prostorové řešení inscenace, které je na domácí scéně jiné, než si mohl dovolit udělat v Boleradicích. A to byl balváneček úrazu. Došlo k tomu, že aranžmá scén nebylo významotvorné, ale zdůrazňovali se situace nedůležité, naopak důležité často zanikly.

Co říci závěrem? Podařila se přehlídka? Báječné zázemí místního divadla, plynulá organizace, besedy se soubory ve vstřícném duchu, odborný i společenský rámec přehlídky na úrovni, usměvaví pořadatelé i diváci, to vše snad přispělo k tomu, že si můžeme odpovědět, jo, povedlo se to. A když někde něco přeci jen skříplo, tak to byl vrzaneček v kontextu toho zdárného jen zanedbatelný. Tak za rok, milí divadelníci. Děkuji za pozornost.

Jaroslav Kodeš